

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en revideret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 207, folketingsåret 2003-04 (se Folketingstidende 2003-04, tillæg A side 8485-8490). Beslutningsforslaget kom ikke til 1. behandling i Folketinget.

Almindelige bemærkninger

En dystre baggrund

Siden regeringen trådte til, er arbejdsløsheden steget med næsten en tredjedel. Det er gået mere end dobbelt så hurtigt som i de andre EU-lande (EU-15). Stigningen er i høj grad et resultat af regeringens skattestop, stramme økonomiske rammer for det offentlige og heraf følgende ansættelsesstop, fyringer m.v. I Nyrups regeringstid steg antallet af offentligt ansatte med i gennemsnit 7.000 om året. Under den nuværende regering er tallet nede på 2.000. (I denne beregning er 2002 inkluderet i Nyrups regeringstid, da aftalerne med amter og kommuner for 2002 blev indgået i juni 2001. Venstre har mærkværdigt nok prælet af stigningen i antallet af offentligt ansatte i 2002 i store dagbladsannoncer, selv om fakta er, at regeringen i 2002 forsøgte at få kommuner og amter til at ansætte færre end budgetteret).

Oveni har regeringen ansvaret for nedskæringer i byfornyelse, hjemmehjælp, aftenskoleundervisning og den kollektive trafik – alt sammen noget, der koster job.

Regeringen lader tilmed pengene fosse ud af statskassen i form af ufinansierede skattelettelser, senest i form af forårspakken. Den påstår, at den dermed har skabt nye job, men Finansministeriets egne tal viser, at det er forkert: Samlet set formår regeringen ikke at gøre noget ved arbejdsløsheden. Det eneste, den formår, er at gøre det offentlige overskud mindre og bremse afviklingen af statsgælden.

Oveni i denne udvikling sker der en udflytning af arbejdspladser til andre lande. I lang tid har det især ramt ufaglærte job, og måske bliver den tendens forstærket nu. Hertil kommer, at visse typer af kontorjob bliver mere og mere udsatte, f.eks. telefonbetjening

og udstedelse af flybilletter, som i stigende omfang kan ske i lande som f.eks. Indien.

Disse tendenser udgør en særlig trussel i de dele af landet, der i forvejen har høj arbejdsløshed. Nordjylland er f.eks. blevet ramt af lukningen af Flextronics, der koster over 750 job (idet virksomheden Orion dog er i gang med at etablere op til 200 nye job i Flextronics' fabriksanlæg) og af Danish Crowns beslutning om at lukke slagteriet i Nørresundby for at flytte produktionen til andre danske slagterier. Det koster Nordjylland 525 job.

Lolland har stadig en meget høj arbejdsløshed, selv om den i de sidste par år er vokset langsommere end i resten af landet. Det skyldes en række erhvervspolitiske tiltag iværksat lokalt. Som følge af skattestop m.v. kniber det i stigende grad med at skaffe penge til disse tiltag.

Beskæftigelsen på Lolland trues nu yderligere af, at EU's sukkerordning ikke kan og heller ikke bør oprettholdes i sin nuværende form. Hvis hele sukkerproduktionen bortfalder og sukkerfabrikkerne lukker, kan det koste op til 1.000 arbejdspladser fordelt over en år-række, men forbrugere og EU vil spare så mange penge, at man for dette beløb kan skabe langt flere arbejdspladser, hvis man altså vil.

Protektionisme løser ikke problemet – tværtimod!

Forsøg på at bevare arbejdspladser gennem protektionisme har gang på gang vist sig at være en håbløs strategi. Enorme offentlige summer bruges på at fastholde arbejdspladser, som alligevel er dømt til at forsvinde efter få år.

Det var f.eks. det, man gjorde med værftsstøtten, hvor prisen for en bevaret arbejdsplads i visse år oversteg en årsløn! Det samme vil ske, hvis man forsøger at trække afviklingen af EU's sukkerordning i langdrag.

Det er langt mere fornuftigt at bruge disse penge på noget, der er fremtid i – og vel og mærke til gavn for de dårligst uddannede og de områder, der rammes hårdt.